Chương 2141 — Đại Đạo Của Sự Lừa Dối

Anh không còn giao đàm với bất kỳ ai, cũng không đi thử bất kỳ thứ gì không có sẵn.

Cứ thế bế quan ngộ đạo ở tầng hai đại điện.

Đại điện cũng từ mấy người lèo tèo ban đầu, biến thành mấy ngàn người!

Một nữ nhân cao ráo mặc đạo bào màu tím xẻ tà bước tới, hét lên với người tầng hai: "Hôm nay, truyền tống trận tới Băng Cực Thần Quốc sắp mở!"

"Mời chư vị mau rời khỏi đây, tới trận đài!"

"Trước khi truyền tống, mời chư vị xác nhận trên người không mang pháp bảo loại không gian có thể chứa người!"

"Xác nhận đã mua vé truyền tống!"

"Nếu phát hiện có kẻ tự ý giấu người khác cùng xuyên qua, sẽ bị đưa vào danh sách đen vĩnh viễn!"

Sắc mặt nàng nghiêm túc mà cẩn thận, nhìn mọi người nói qua quy củ một lượt.

Những quy củ này, Hạ Nhân đã nghe vô số lần rồi.

Mỗi lần truyền tống đều na ná, cuối cùng còn phải kiểm tra.

Mọi thứ qua ải rồi, mới đưa tất cả mọi người lên truyền tống đài, rồi khởi động.

Một cột quang trụ thô lớn màu thanh bạch vọt thẳng lên trời.

Hạ Nhân nhìn người xung quanh, thở phào.

Kết quả ngay khoảnh khắc truyền tống trận khởi động, Hạ Nhân lại mơ hồ cảm nhận được một tia cảm giác thứ gì đó trên người mất đi.

Toi rồi, chẳng lẽ chỗ nào lại sai nữa?

Đây là ấn tượng cuối cùng còn lưu trong đầu Hạ Nhân trước khi truyền tống.

Tiếp đó, anh chìm vào cơn mơ hồ chuyển đổi không gian.

Chẳng biết qua bao lâu, thân thể Hạ Nhân lại rơi xuống một truyền tống đài khác.

Mọi người lần lượt bước xuống đài, Hạ Nhân cũng đi theo xuống.

"Chư vị tới từ Thản Đãng Thành xin chú ý, Thản Đãng Tiên Thành các vị bay được tuỳ ý, còn Thiên Nhật Thành của Đại Nhật Thần Quốc chúng tôi thì cấm phi hành!"

Nghe câu này, trời của Hạ Nhân sụp đổ.

Ông đây chẳng phải đi Băng Cực Thần Quốc sao?

Đứa nào truyền tống ta tới Đại Nhật Thần Quốc rồi?

Cả người anh loạn hết, lấy vé truyền tống đã mua trước kia trong nhẫn ra nhìn một cái, lại thấy điểm đến rành rành là: Đại Nhật Thần Quốc.

Ông đây rõ ràng đã xem, đã kiểm tra, đã xác nhận, lúc đó chính là Băng Cực Thần Quốc mà?

Sao lại biến thành Đại Nhật Thần Quốc?

Hạ Nhân thật sự có xung động muốn phun máu.

Anh không hiểu vì sao thời gian này mình xui xẻo đến vậy.

Từ truyền tống đài bước xuống, anh tìm một nơi hẻo lánh ngồi xuống, hồi phục thần niệm một chút.

Từ lời hô vừa nãy, Hạ Nhân còn hiểu ra một việc, đó là: trong Thản Đãng Tiên Thành, thật sự cho phép bay.

Lão đầu kia lừa ta, ông ta nói cho ta ngày truyền tống giả, nhưng chuyện bay thì không lừa ta.

Sau đó ta bị người ta giam giữ một năm, còn chịu phạt chín khối thần kim trung phẩm, lần đó là bị lừa.

Không đúng, trước đó cũng bị con nhóc kia lừa.

Lần cuối này bị lừa một vố lớn, trực tiếp bị ném tới Đại Nhật Thần Quốc.

Thần niệm Hạ Nhân quét khắp xung quanh, lại lấy bản đồ ra xem.

【Chân Thực Thần Quốc】 là nơi tất phải đi qua để tới Thiên Vu Đại Lục.

Nói chính xác, tuyến Chân Thực Thần Quốc — Băng Cực Thần Quốc, là tuyến bắt buộc.

Cho nên, Hạ Nhân muốn tới Thiên Vu Đại Lục, còn phải quay lại Chân Thực Thần Quốc rồi mới đi ngồi truyền tống trận.

"Phụt…" Hạ Nhân phun một ngụm nước bọt: đúng là muốn ói.

Anh thật muốn hiểu rốt cuộc là chuyện gì.

Thế là bước ra khỏi truyền tống đài, lại dạo trong thành một vòng, ngồi truyền tống trận cự ly ngắn ra khỏi thành, tới vùng núi hoang, rồi thả Cố Bạch Tần từ Hồng Mông không gian ra.

"Công tử!" Cố Bạch Tần thấy Hạ Nhân, mặt đầy vui mừng: "Nô tì bất cứ lúc nào cũng nghe mọi phân phó của công tử!"

"Được rồi, không phải phân phó, ta tìm ngươi hỏi chút chuyện!" Hạ Nhân nói: "Ngươi hiểu bao nhiêu về 【Chân Thực Thần Quốc】?"

"Chân Thực Thần Quốc?" Cố Bạch Tần trước là suy nghĩ một lát, rồi bừng tỉnh, nói: "Ta biết rồi, là cái thần quốc lừa đảo kia!"

"Công tử, sao ngài lại hỏi cái này?"

Hạ Nhân nói: "Vì ta tới Chân Thực Thần Quốc, còn bị lừa!"

"Ngươi vừa nói, đây là một thần quốc lừa đảo?"

"Đúng!" Cố Bạch Tần mặt đầy nghiêm túc: "Nói chính xác, là thần quốc nơi Đại Đạo Của Sự Lừa Dối thịnh hành!"

"Hả?" Hạ Nhân chấn kinh không sao tả nổi: "Đại đạo lừa dối?"

"Trong tam thiên đại đạo, còn có cái này?"

"Có chứ!" Cố Bạch Tần nói: "Trong tam thiên đại đạo, có đạo thuộc thiên đạo, có đạo thuộc nhân đạo!"

"Cái đại đạo lừa dối này, chính là đại đạo tách ra từ nhân tính!"

"Công tử, ngài đi Chân Thực Thần Quốc, còn bị lừa?"

"Ừ…" Hạ Nhân gật đầu: "Bị lừa cũng chẳng sao, chỉ hao chút thời gian thôi, chút thời gian này với ta không có ý nghĩa gì lớn!"

"Điểm mấu chốt là, mỗi lần ta bị lừa, đều rõ ràng cảm nhận được trên người dường như có thứ gì đó bị rút đi!"

"Thứ bị rút đi này, rốt cuộc là gì?"

"Có ảnh hưởng gì tới ta?"

"Hả?" Cố Bạch Tần mặt đầy không thể tin: "Không phải chứ công tử… ngài bị bọn chúng lừa, mà lại cảm nhận được đạo pháp trên người mất đi?"

"Công tử đúng là thiên tài tuyệt thế!"

"Ta xem cổ tịch nói rồi, nói tu sĩ bị kẻ tu Đại Đạo Của Sự Lừa Dối lừa, một số đạo pháp quy tắc trên người sẽ mất đi!"

"Nhưng, người thường tuyệt đối không cảm nhận được!"

"Nên cũng không ý thức được mình bị lừa!"

"Chỉ có cực ít thiên chi kiêu tử, khi bị lừa mới cảm nhận được pháp tắc trên người mất đi!"

"Ngài lại cảm nhận được pháp tắc mất đi, chứng tỏ công tử ngài là thiên chi kiêu tử cổ kim hiếm gặp!"

Anh không bận tâm gì tới chuyện thiên chi kiêu tử hay không.

Điểm mấu chốt là, người khác lừa ta, vì sao ta lại mất đạo pháp?

"Nói rõ hơn đi, rốt cuộc là chuyện gì?" Hạ Nhân hỏi: "Vì sao khi bọn chúng lừa ta, lại có đạo pháp mất đi?"

"Ừ!" Cố Bạch Tần nói: "Ta cũng chỉ xem qua trong sách, chưa thật sự cảm nhận qua!"

"Sách nói, cái pháp tắc lừa dối này, không thể lấy từ giữa trời đất, vì nó không phải một trong khung xương đại đạo của trời đất!"

"Thứ này dựa trên nhân tính và sinh linh diễn hoá ra!"

"Nên khi tu hành, không thể lấy pháp tắc đại đạo lừa dối từ trời đất, mà bắt buộc phải rút từ tu sĩ khác!"

"Cách rút này cũng rất đặc biệt, đó là lừa dối người khác!"

"Khi lừa dối người khác mà thi triển đại đạo lừa dối, là có thể rút chút ít pháp tắc lừa dối từ người đối phương!"

"Trước kia công tử ngài cảm thấy trên người có thứ gì mất đi, thật ra chính là thứ này!"

"Pháp tắc lừa dối trên người ngài, bị người ta rút mất một ít."

Chương 2142 — Suy Đoán Và Thử Nghiệm

"Nhân tính phức tạp nhất, trong đó hàm chứa vô số dục vọng và ý chí!"

"Ví dụ, người dù thành thật đến đâu, cả đời này cũng luôn từng nói dối!"

"Nên, lý thuyết mà nói, trên người bất kỳ ai cũng có quy tắc đại đạo lừa dối!"

"Cả ta và ngài, đều không ngoại lệ!"

Cố Bạch Tần nhìn Hạ Nhân, cung kính giải thích.

Hạ Nhân gật đầu nói: "Đúng là vậy!"

Chuyện khác không nói, chẳng phải chính Hạ Nhân cũng từng lừa người sao?

"Nên, trên người ngài cũng có quy tắc đại đạo lừa dối, chỉ là chắc không nhiều thôi!"

"Những người kia dùng pháp tắc đại đạo lừa dối làm thủ đoạn, lấy việc lừa ngài làm môi giới, chỉ cần ngài mắc bẫy, sẽ bị rút đi một phần pháp tắc lừa dối!"

"Bị lừa càng thảm, pháp tắc mất đi cũng càng nhiều!"

"Thứ mất đi trên người ngài trước kia chính là pháp tắc đại đạo lừa dối!"

Hạ Nhân hỏi: "Cái pháp tắc đại đạo lừa dối này mất đi, có ảnh hưởng gì tới bản thân ta không?"

"Không có!" Cố Bạch Tần nói: "Trừ phi ngài tu luyện đại đạo lừa dối!"

Nghe tới đây, Hạ Nhân rốt cuộc cũng yên tâm.

Điều anh lo nhất, là khí vận hoặc bản nguyên của mình bị người ta rút đi.

Nếu rút đi chỉ là pháp tắc đại đạo lừa dối thôi, thì không sao.

Với anh, thứ chính yếu không tổn thất là được.

Còn chuyện bị lừa rồi trễ mất mấy năm, hay tổn thất chút tiền tài, đều không cần tính toán.

"Ngươi nói tiếp đi!" Hạ Nhân nói.

"Ừ…" Cố Bạch Tần nói: "Ta biết về đại đạo lừa dối và Chân Thực Thần Quốc cũng không nhiều, đây là thần quốc mà người người đều tránh xa, trừ phi buộc phải tới!"

"Người ở đây, gần như ai cũng tu hành đại đạo lừa dối, giữa họ cũng không ngừng lừa dối nhau!"

"Mục đích lừa dối lẫn nhau, cũng là để lấy được đạo pháp lừa dối!"

"Mỗi lần lừa người khác, là lấy được chút đạo pháp, không cần tu hành cũng thực hiện được việc đề thăng đạo pháp!"

"Như vậy, buộc tất cả người ở đây phải nâng cao thuật lừa của mình, thế nên thuật lừa trong Chân Thực Thần Quốc, càng ngày càng cao minh!"

"Nhưng có một điểm, đó là đạo pháp một người lấy từ người khác, chỉ lấy được một lần."

"Nghĩa là, những kẻ đã lừa ngài trước kia, nếu lừa ngài lần nữa, cũng không thể lấy đạo pháp từ người ngài được nữa."

Sau này nếu lại vào Chân Thực Thần Quốc, thì đi tìm những kẻ đó.

Người thần quốc này cũng đúng là á khẩu, rõ ràng ai cũng tu đại đạo lừa dối, lại đặt tên là Chân Thực Thần Quốc?

Còn quốc đô, gọi là Thản Đãng Tiên Thành (Thành Ngay Thẳng).

"Còn một vấn đề!" Hạ Nhân hỏi Cố Bạch Tần: "Cố Bạch Tần, nếu ta không ngừng bị lừa, pháp tắc đại đạo lừa dối trên người bị rút đi, rút sạch sành sanh, thì sẽ thế nào?"

Cố Bạch Tần nói: "Vậy… ngài sẽ biến thành một người thật thà!"

Hạ Nhân hít vào một hơi khí lạnh: thật ra, đây là một chuyện rất đáng sợ.

Nếu pháp tắc đại đạo lừa dối trên người ta bị rút sạch, biết đâu chính ta lại tự phơi bày bí mật Tụ Bảo Bồn của mình ra?

Thế giới này lại có loại đại đạo pháp đáng ghét thế này.

"Giờ chúng ta vẫn phải quay về Chân Thực Thần Quốc!" Hạ Nhân sau khi suy nghĩ kỹ, nói: "Muốn tới cố thổ Vu Thần, bắt buộc qua nơi đó!"

"Nhưng, phải nghĩ cách xem, làm sao tránh bị lừa!"

"Chân Thực Thần Quốc có ba truyền tống đài, giờ ta cũng không biết cái nào mới thật sự truyền được tới Băng Cực Thần Quốc nữa!"

Cố Bạch Tần nói: "Qua đó xem rồi tính!"

Hạ Nhân dẫn nàng, trực tiếp tới đại điện, mua một vé truyền tống quay lại Chân Thực Thần Quốc.

Ở đây cũng chẳng có ai nói cho Hạ Nhân, hay nhắc nhở Hạ Nhân, về mọi chuyện của Chân Thực Thần Quốc.

Giống hệt lần đầu anh truyền tống vào Chân Thực Thần Quốc.

May là, lần này đợi không quá lâu, chỉ qua bốn tháng là quay về Chân Thực Thần Quốc.

Nhưng đợi Hạ Nhân quay lại đại điện kia xem, lại đau đầu phát hiện, người bán vé ở đây lại đổi rồi.

Từ một nam tử trẻ, biến thành một nữ nhân già.

Anh không đi mua vé, vì lo bị lừa.

Hơn nữa, trước đó chính là mua vé ở Băng Cực Thần Điện này.

Kết quả vé đó lại là tới Đại Nhật Thần Quốc.

Nên chỗ này e cũng có vấn đề.

Bên cạnh Băng Cực Thần Điện, chính là Đại Nhật Thần Điện.

Bên cạnh Đại Nhật Thần Điện, lại có một đại điện tên 【Vô Vọng Thần Điện】.

Nghĩa là, nước láng giềng của thần quốc lừa đảo này có ba, lần lượt là Đại Nhật Thần Quốc, Băng Cực Thần Quốc, Vô Vọng Thần Quốc.

Vậy giờ, cái nào mới là đại điện thật sự truyền tống tới Băng Cực Thần Quốc?

Hạ Nhân đơn giản suy đoán một chút.

Vì Băng Cực Thần Điện bán, thật ra là vé truyền tống tới Đại Nhật Thần Quốc.

Vậy vé Đại Nhật Thần Điện bán lại truyền tống tới đâu?

Chắc chắn không phải Đại Nhật Thần Quốc, chỉ có thể là một trong hai: Băng Cực Thần Quốc và Vô Vọng Thần Quốc.

"Công tử, của ta chắc là Vô Vọng Thần Điện!" Cố Bạch Tần nói một câu.

Hạ Nhân hỏi: "Vì sao?"

Cố Bạch Tần nói: "Giờ là Băng Cực Thần Điện ứng với Đại Nhật Thần Quốc!"

"Đại Nhật Thần Điện ứng với Vô Vọng Thần Quốc!"

"Vô Vọng Thần Điện ứng với, chắc chính là Băng Cực Thần Quốc!"

"Nếu Đại Nhật Thần Điện ứng với Băng Cực Thần Quốc, thì Vô Vọng Thần Điện ứng với chính là Vô Vọng Thần Quốc!"

"Vậy chẳng phải lừa được ai nữa sao?"

Nói xong, nàng còn nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân lại lắc đầu, nói: "Không đơn giản vậy đâu, cái mà ngươi dự đoán được, thì không phải đại đạo lừa dối rồi, ngươi cũng nói mà, thuật lừa ở đây đều rất cao minh!"

"Nên, cái ngươi suy đoán, xác suất đúng rất nhỏ!"

Cố Bạch Tần hỏi: "Vậy… công tử, ngài thấy sao?"

Hạ Nhân nói: "Ta thấy, chắc ngược lại, Vô Vọng Thần Điện này ứng với chính là Vô Vọng Thần Quốc, còn Đại Nhật Thần Điện ứng với chính là Băng Cực Thần Quốc!"

"Ngươi đợi ta ở đây, ta đi thử!"

Hạ Nhân đi tới Vô Vọng Thần Điện.

"Chào cô, xin hỏi, vé thuyền tới Vô Vọng Thần Quốc, có mua ở đây không?" Anh nhìn sau cửa sổ.

Sau cửa sổ là một nữ nhân trẻ, nàng gật đầu: "Đúng vậy đạo hữu, mua ở đây!"

"Bao lâu?" Hạ Nhân lại hỏi.

"Được, ta mua một vé!" Hạ Nhân lấy một ức mua một vé.

Rồi, sau khi anh mua xong vé truyền tống, tức thì lại cảm thấy trên người có một tia thứ gì đó mất đi mơ hồ.

"Hầy…" Hạ Nhân cười cười: "Con nhóc Cố Bạch Tần lại đoán trúng rồi!"

Nếu Hạ Nhân đúng, thì chứng tỏ người bán vé không lừa.

Nhưng giờ, người bán vé lừa, chứng tỏ vé này không phải truyền tới Vô Vọng Thần Quốc.

Đáp án chỉ có một: Băng Cực Thần Quốc!

Chương 2143 — Cuối Cùng Cũng Rời Đi Được

Hạ Nhân không trả vé, mà lại chạy sang Đại Nhật Thần Điện mua một vé.

Giờ, theo suy đoán, Đại Nhật Thần Điện này mới là nơi bán vé tới Băng Cực Thần Quốc.

Hạ Nhân sau khi mua vé Đại Nhật Thần Điện, cảm thấy pháp tắc đại đạo lừa dối trên người lại mất đi một ít.

Thời gian chờ lần này thì hơi lâu!

Nhưng thực tế, Hạ Nhân đợi tận bảy năm mới truyền tống, lại suýt bị lừa.

Bảy năm sau, Hạ Nhân bước lên truyền tống đài, lại bị ánh sáng thanh bạch "vút" một cái truyền đi.

Cũng chẳng biết qua bao lâu, đợi thần thức tỉnh táo, mở mắt ra lần nữa, đã tới thần quốc mới.

"Chư vị, chớ chen lấn, chớ vội, mời lần lượt bước xuống truyền tống đài!"

Một giọng nói quen thuộc vang lên bên tai Hạ Nhân.

Không phải chứ, nơi này sao nhìn quen thế?

Giống Đại Nhật Thần Quốc lần đầu ta truyền tống tới?

Nhưng khoảnh khắc sau, giọng nói kia lại vang lên: "Thản Đãng Tiên Thành của Chân Thực Thần Quốc thì bay được, đặc biệt nhắc nhở, Thiên Nhật Thành của Đại Nhật Thần Quốc chúng tôi không cho phép tự do phi hành!"

Nghe câu này, Hạ Nhân phun máu luôn: bà nó, lại tới Đại Nhật Thần Quốc rồi?

Sao hai lần truyền tống đều đưa ta tới Đại Nhật Thần Quốc?

Chẳng lẽ, truyền tống đài này còn bị người ta lén sửa?

Cùng bước xuống truyền tống đài, không ít người đều chửi ầm lên.

Cũng có một số người trên mặt lộ nụ cười thần bí.

Hạ Nhân rất muốn hỏi họ, nhưng lại sợ mấy người này là tu sĩ đạo lừa từ Chân Thực Thần Quốc tới, tí nữa mình lại rơi vào hố sâu hơn.

Hạ Nhân ngồi bên truyền tống đài nghĩ khoảng mười mấy hơi thở, rồi đột nhiên vỗ trán một cái, nói: "Sao ta không nghĩ ra nhỉ?"

Nhiều lúc con người sở dĩ mắc kẹt trong một cảnh khốn nào đó, chính vì không thể nhìn vấn đề bằng con mắt người ngoài cuộc.

Nếu nhìn từ bên ngoài núi, thì mọi thứ khác hẳn.

Tìm đáp án bên trong Chân Thực Thần Quốc, đáp án này có lẽ cả đời cũng không tìm ra.

Vậy ta… sao không thể tìm đáp án bên ngoài Chân Thực Thần Quốc nhỉ?

Ví dụ, ta hỏi người Đại Nhật Thần Quốc bên này chẳng phải biết ngay sao?

Hạ Nhân gần như bật cười thành tiếng.

Hạ Nhân trực tiếp tới thương hội lớn nhất Thiên Nhật Thành, tìm được trưởng lão tầng một thương hội này.

Trưởng lão là một nữ tử đỉnh phong Thần Quân cảnh.

"Mời…" Nữ nhân mời Hạ Nhân vào nhã gian.

Hạ Nhân nhìn nữ nhân, thần cách giữa mày nàng lấp lánh, là màu đỏ rực, xem ra tu là hoả thuộc tính đạo pháp.

Dù sao, một kẻ tu đại đạo lừa dối, không thể bị chiêu vào thương hội làm chưởng quầy chứ?

"Chào sư tỷ, tiểu đệ bị một việc nhỏ làm khó, phiền không sao tả, hôm nay tới chính là để giải hoặc!" Sắc mặt Hạ Nhân có chút khổ.

Nữ nhân cười: "Được được được, đệ đệ ngươi nói xem!"

"Hầy…" Hạ Nhân lấy mười khối thần kim trung phẩm đặt trước mặt nữ nhân, nói: "Không giấu cô, ta muốn qua Chân Thực Thần Quốc tới Băng Cực Thần Quốc, nhưng lằng nhằng mấy chục năm trước sau, cứ luôn bị truyền tới Đại Nhật Thần Quốc các cô!"

"Tiểu đệ muốn nhờ tỷ giải hoặc giúp!"

"Phụt… ha ha ha ha…" Nữ nhân không nhịn được cười lớn, nói: "Ta hiểu, ta hiểu…"

"Năm nào cũng có không ít người tới hỏi ta!"

"Thế này nha… ta nói cho ngươi biết!" Nữ nhân cười tới mức mặt như nở hoa, vừa nói vừa lấy bản đồ ra, nói: "Đây là bản đồ Thản Đãng Tiên Thành!"

"Ngươi xem nha, cái ngươi bước vào, là truyền tống tháp này!"

"Chỗ này chỉ tiếp nhận tu sĩ truyền từ 【Vô Vọng Thần Quốc】 tới, đồng thời, ba truyền tống đài, bất kể cái nào, đều truyền tới Đại Nhật Thần Quốc chúng ta!"

"Hả?" Hạ Nhân tức thì giật mình: mẹ nó, còn có thể thế này?

Toàn bộ đều truyền tới Đại Nhật Thần Quốc.

Ta với Cố Bạch Tần còn ngốc nghếch đứng đó suy đoán.

Quả nhiên… trình độ thuật lừa của người Chân Thực Thần Quốc quá cao.

"Thật ra, Thản Đãng Tiên Thành tổng cộng có ba truyền tống đài lớn, chỗ này là truyền tới Vô Vọng Thần Quốc!"

"Chỗ này, nhớ kỹ… ba truyền tống đài chỗ này, mới toàn bộ là truyền tới Băng Cực Thần Quốc!"

Cái Chân Thực Thần Quốc chết tiệt, "chân thực" thật đấy!

"Đạo hữu, mười viên thần kim trung phẩm này ngươi cầm lấy đi, mấy việc nhỏ này không đáng nhắc!" Nữ nhân lại trả mười viên thần kim trung phẩm Hạ Nhân lấy ra cho anh.

Hạ Nhân gật đầu thu lại: "Đa tạ, dám hỏi đạo hào của tỷ?"

Nữ tử nói: "Đạo hào không có, tên tỷ là Lý Thi Phi!"

Hạ Nhân bước ra khỏi thương hội, lại tới bên Thiên Nhật Thành.

Vì quanh năm suốt tháng có tu sĩ bị lừa từ phía đối diện tới, nên mỗi lần truyền tống trận Chân Thực Thần Quốc truyền tới, Thiên Nhật Thành bên này liền lập tức tổ chức người truyền về.

Hạ Nhân lại chỉ đợi bốn tháng, liền quay về Thản Đãng Tiên Thành.

Theo lời Lý Thi Phi, anh tìm được truyền tống đài thứ ba.

Quả nhiên, truyền tống đài này cũng có ba đại điện.

Tên trên đại điện lần lượt là: Vô Vọng Thần Điện, Băng Cực Thần Điện, Đại Nhật Thần Điện.

Đương nhiên, Hạ Nhân biết, mỗi thần điện ở đây đều thông tới Băng Cực Thần Quốc.

Anh trực tiếp bước vào Vô Vọng Thần Điện, hỏi nữ nhân sau cửa sổ: "Sớm nhất là khi nào?"

Hạ Nhân hỏi: "Cái nào?"

Nữ nhân chỉ chỉ một cái trong số đó.

Cái gọi là bốn ngày cũng chỉ là bình phong thôi, Hạ Nhân sớm đã quen, không thể nào bốn ngày là truyền tống.

Hạ Nhân đợi tận một năm sáu tháng, truyền tống trận này mới mở.

Một cột quang trụ màu thanh bạch vọt thẳng lên trời.

Mấy hơi thở sau, Hạ Nhân đột nhiên xuất hiện ở một thần quốc khác.

Hơi thở đầu tiên hít vào cơ thể, Hạ Nhân không nhịn được rùng mình một cái.

Trong không khí, đều phiêu phù một luồng khí tức lạnh giá cực độ.

Khỏi phải nói, chỉ từ tên thần quốc này đã biết, Phong Hào Thần Đế của thần quốc này tu chắc chắn là đại đạo băng tuyết.

"Đặc biệt nhắc nhở, đặc biệt nhắc nhở!"

"Chư vị tu sĩ, nơi đây là Băng Cực Thần Thành của Băng Cực Thần Quốc, khác với Thản Đãng Tiên Thành của

Chân Thực Thần Quốc, thành này không cho phép bất kỳ tu sĩ nào phi hành!"

"Nếu không, bất kể tu vi thế nào, đều trực tiếp giam giữ mười năm!"

"Đặc biệt nhắc nhở, đặc biệt nhắc nhở…"

Hạ Nhân thở phào: bà nó, cuối cùng cũng ra khỏi cái ổ lừa đảo kia.

Mở bản đồ nhìn một cái, cố thổ Vu Thần đã xa xa trong tầm mắt.

Hạ Nhân không có ý định dừng lại chút nào, mà trực tiếp bước vào truyền tống trận của thần quốc tiếp theo.